

лѣми сж възможноститѣ му да се познае. Като се намѣри при такова положение, човѣкъ казва, че има голѣми изпитания. Не е достатъчно да каже, че изпитанията му сж голѣми, но той трѣбва да знае, вѣншни или вжтрешни сж изпитанията му. Ако страданията и изпитанията на човѣка произтичатъ отъ неговото естество, той трѣбва да се радва, да благодари, че му сж дадени условия да расте. Сжщото може да се каже и за радоститѣ му. Обаче, ако страданията и радоститѣ на човѣка произтичатъ отъ вѣннѣ нѣкъде, условията му да расте сж по-малки. Скѣрбитѣ и страданията на човѣка не сж нищо друго, освенъ нереализирани радости. Рано или късно той ще ги реализира. Въ желанието му да ги реализира, се проявява неговата воля. Срѣщате ученикъ или студентъ, който е билъ кжсанъ два—три пжти на изпитъ. Ако е волева натура, той ще употребѣи повече усилия и трудъ и пакъ ще издържи изпита си.

Мнозина се оплакватъ отъ страданията си, че сж били непосилни. — Това е неразбиране на законитѣ на природата. Природата дава на човѣка такива страдания, които отговарятъ на силата на неговия умъ, на неговото сърдце и на неговата воля. На всѣки човѣкъ се даватъ толкова страдания, колкото може да носи. Отъ разбиранията на човѣка зависи по-леко или по-мжчно да понася страданията. Запримѣрь, лѣкаръ,